

PIGESPEIDERNE

DET DANSKE PIGESPEIDERKORPS

Det er Lejrens glade Dage,
Skolebogen ladt tilbage,
Telte rejst paa lige Række,
Grønsvær, Træer, Enge, Bække.
Midt paa Pladsen Stangen rejst,
og i Toppen Flaget hejst.
Her er Sol og her er Sommer !

Lejrinspektionen kommer!

NR. 6 * JULI 1942 * AARGANG 25

Korpset meddeler...

Det Danske Pigespejderkorps' Landslotteri.

Korpset har faaet Tilladelse til at afholde et Landslotteri med Salg af 50,000 Lodsedler. (Se Midtersiderne i Bladet.) Hendes kongelige Højhed Kronprinsesse Ingrid har lovet at være Protektrice for det og har dermed endnu en Gang bevist, med hvilken Interesse Hendes kongelige Højhed følger vort Arbejde. *Alle Tropsførere og Tropsraad har faaet en Skrivelse angaaende Tilvejebringelse af Gevinster, og skulde der findes Troppe, som ingen har modtaget, maa de endelig rekvirere Eksemplarer gennem Divisionschef Fru Ida Thorbek, Parkvej, Slagelse.* Ved slige Lejligheder, hvor Korpset skal bruge alle Raadenes og Førernes Adresser, viser det sig ofte, at Styrkelisterne er mangelfuldt udfyldte og Adresseforandringer ikke altid opgivet til Korpset!

★

Korpssekretærstillingen.

Fra 1. September overtages Stillingen som Korpssekretær af Divisionsassistent Bodil Amtsbiller, Esbjerg. Korpssekretær Jane Høegh-Guldberg forlader Stillingen, fordi hun til Efteraaret indgaar Ægteskab med Civilingeniør Knud Topsøe Jensen. Vi ønsker Tillykke!

★

Divisionschefsskifte.

I Djursland Division har Divisionschef Fru Jenny Jacobsen ønsket at trække sig tilbage og overlader Divisionen til Tropsfører Fru Kamilla Mørck, Hornslet.

Divisionen og Korpset takker Fru Jenny Jacobsen for det gode Arbejde, hun i en Aarrække har gjort som Divisionschef, og Fru Jacobsen fortsætter sin Førergerning som Tropsfører for Grenaa Seniortrop.

★

Aarsstjerner paa Kraven.

Da der fra forskellig Side og ved flere Lejligheder har vist sig at være delte Meninger om, hvem der sætter sine Aarsstjerner paa Kraven, saa lad os her een Gang for alle fastslaa, at kun *Førere fra Tropsassistent og opefter bærer Aarsstjerner paa Kraven*, ellers bæres de over venstre Brystlomme uanset høj Alder og lang Spejdertid.

★

Finlandsbarn.

Endnu et lille Bidrag er indkommet til Fadderskabet for et finsk Barn.

Nr. Alslev 1,70 Kr.

Tidligere indkommet 588,40 —

Ialt... 590,10 Kr.

Nu er Papirerne i Orden, saa det er spændende at se, naar vi hører nærmere.

★

Pigespejdere og Vandrerkort.

Da der stadig er Førere og Spejdere, som er i Tvivl om, hvordan man gennem Korpset faar Vandrerkort, saa skal det her slaas fast: Man tilsender *Korpskontoret, Lunds-gade 6, København Ø*, et Fotografi (Polyfoto), sit Medlemskort og 2 Kr. i Frimærker plus Porto. Lader man Bestillingen gaa om ad Odense, fordyrer og forsinkes man Ekspeditionen, og det er der ingen, der er taknemmelig for! Pigespejdere rekvirerer *selvfolgelig* altid deres Vandrerkort gennem Korpset.

★

Ikke aktive bør holde »Pigespejderne«.

Af mange Grunde kan man midlertidigt være nødt til at give Afkald paa at være aktiv Spejder, men derfor vil man alligevel nødig tabe Kontakten med sit Korps. Den kan bl. a. vedligeholdes ved at abonnere paa »Pigespejderne«, og det sker nemmest *gennem nærmeste Posthus*, hvorved man for 4 Kr. aarligt faar Bladet direkte tilsendt og ikke skal ulejlige hverken tidligere Trop, Forældre eller andre.

★

Nye Troppe og Førere:

Absalon Blaamejsetrop, Frk. Agnethe Stage — Jeanne d'Arc's Blaamejsetrop, Fru Alice Henriksen — 1. Københavns Blaamejsetrop, Fru Bente Tønnesen — Ryvang Blaamejsetrop, Frk. Gudrun Poulsen.

★

Nye Tropsførere:

Frk. Kirsten Gram, Folehave. Frk. Grethe Neergaard, Brønshøj.

★

Ny Divisionsassistent:

Kirsten Danild, Godthaab Division.

★

1. Kl. Spejdere:

Willi Elkjær, Herning — Ellinor Hansen, Saxkøbing — Edith Bergmann, 1. Aarhus — Jytte Geneser, Lis Thomsen, Erna Rasmussen, Ellen Skov, Kirsten Sørensen, Korinth Trop. Elna Pedersen, Birthe Folker, Roskilde.

★

Ridderspejdere:

Agnete Klindt, Jytte Geneser, Korinth — Helene Jacobsen, Horsens — Grethe Høger, Ulla Glytting, Gerda Dal og Wibeke Blichfeld, 1. Aarhus.

★

Næste Nummer af »Pigespejderne« kommer i Begyndelsen af September.

★

En Sct. Georgsmønt er fundet i Spejderskolens Have. Den, der for mange Aar siden tabte den, kan faa den ved Henvendelse til Jess.

PIGESPEIDERNE

UDGIVET AF
DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS

REDIGERET AF
FRU HANNA HOLMBLAD LUND

Kære Spejdere!

Mon I har hørt om „Det Danske Pigespejderkorps' Landslotteri“? — Ellers blad om og læs Midtersiderne. Nu gælder det om at udnytte den enestaaende Chance! Først skal vi se at skaffe saa mange og saa gode Gevinster som muligt; den Side af Sagen er lagt i vore Tropsraads og Korpsraadets Hænder — det bliver *jeres* Indsats at sælge Lodsedlerne!

Det drejer sig om 50,000 Stk. ialt — det er 8 til hver af os. Men Blaamejserne kan vist ikke sælge saa mange, saa vi andre maa hellere forberede os paa at tage en god Portion ekstra. Naar bare *ikke een eneste af os svigter*, faar vi udsolgt, og vi glæder os til, naar September og Oktober kommer, at vise, at vi er parate til at tage et Nap for vort Korps.

I har nok i Aviserne set, at Hendes kongelige Højhed Kronprinsesse Ingrid er Protektrice for Lotteriet. Vi ved, det betyder, at Hendes kongelige Højhed med aktiv Interesse vil følge, hvordan vi Pigespejdere løser denne store Opgave, og Bevidstheden herom vil være hver eneste en af os en Spore til at yde vort allerbedste.

Men inden Landslotteriet bliver rigtig aktuelt for jer, kommer Sommerferien og Lejrtiden — mon vi skal tage Skibukser med i Aar? Medens jeg skriver dette, faar man i hvert Tilfælde Kuldegysninger ved Tanken om bare Ben og Lejrkittel.

Da vi nu er ved Tøjet, saa lad os engang snakke lidt sammen om vores Uniform. Vi vil allesammen helst være helt reglementerede, og det er ogsaa en af de Maader, hvorpaa vi til

daglig kan ære vort Korps — men det kniber mere og mere for Depotet at skaffe Tingene — og de, der kommer frem, bliver dyrere og dyrere.

Kort sagt, den gennemført reglementerede Trop er ved at blive sjælden, og det er meget kedeligt, for selv om Uniformen kun er en ydre Ting, saa ved vi alle, hvor vigtig den er. Der kan blive forskellige Vanskeligheder, naar nogle Spejdere har Uniform og andre ikke, det kan jeg let se, men lad os nu allesammen i Stedet for at finde Vanskelighederne frem prøve at faa det bedst mulige ud af det hele.

Først kan vi vise, at der er Sammenhold mellem os. Alt det, du store Spejder er vokset fra af Lejrkittler og Uniform, har du sikkert laant ud til nye Kammerater i Troppen; men skulde der endnu være noget i Kommodeskuffen, saa frem med det. Det firkantede Tørklæde er vel afskaffet? Vi deler og bruger allesammen trekantede. Har I hjemstøgt Troppens udmeldte Spejdere for Uniformer, Bælter og Hatte?

Dernæst maa du passe paa ikke at „plage“ hjemme, men vente til Fødselsdag, Jul eller andre Lejligheder og saa faa de dyre Ting lidt efter lidt.

Har du ingen Uniform, saa vær sportsklædt til Ture og Møder. Brug hvad du har, find det mørkeblaa frem og brug saa Tørklæde og Bælte til det, indtil du kan faa Uniformen, men slap ikke af med de *brune Strømper og Sko*.

Og I, der er saa heldige at have en Uniform, I kommer ikke med en daarlig Undskyldning, men bruger Uniformen og bruger den rigtigt!

God Sommerferie!

Spejderchefen.

Det er Ferietider nu

*Nu lister sig Vinden for Skolens Dør
med Bud og med Hilsen fra Bogen,
at nu blaaner Soen om Danmarks Øer,
og vidt over Skov galer Gøgen —“*

Der er ikke noget i Verden, der kan sammenlignes i kriblende Salighed med den sidste Dag, før Skoleferien begynder.

Eksamen er overstaaet — maaske ikke straalende — men skidt, den er overstaaet, og foran ligger Ferien og Verden blaanende sommerdejlig.

Afslutningen eller Translokationen er forbi. Rektor har sagt de samme Ting som i Fjor og i Forfjor og altid om, at nogle ganske enkelte har været lidt flittige, men de fleste har ikke været flittige nok, og næste Aar maa alle tage ganske anderledes fat. Vi kender det og hører kun efter med et halvt Øre, for det dufter bedøvende af Jasmin ind ad alle de aabentstaaende Gymnastiksalsvinduer, Solen dirrer, og Luften er fuld af Fuglekvidder, som vi slet ikke har haft Øre for saa længe. Ja, naturligvis vil vi alle være flittige efter Ferien, men den Tid er der jo saa uendelig længe til.

Lige et sidste Smut op i det gamle Klasseværelse for at hente Haandarbejderne, der forresten ligger og ser saa pæne ud, nystøgne, som de er, og med de ufærdige Sømme kunstfærdigt gemt og med sin lille paahæftede Seddel med Navn og Klasse i Skønskrift. Ak ja, de Strømper, Prøveklude og Pyjamas er har været Skyld i megen Kval og mange svedige Fingre!

Ja, det er en dejlig Dag, og den er meget lang og fuld af Forslag, tom, som den er for Repetition og daarlig Samvittighed. Foran ligger 6

Uger — 6 dejlige, lange Uger, som Erfaringen har lært er længst i den forreste Ende og kun som et Fnug at regne i den sidste og i Erindringen.

Der er altid venlige Sjæle, der skriver, at man skal begynde i Tide paa at ordne sit Lejrudstyr, men for det første var der jo Eksamenen, og for det andet gaar en stor Del af Charmen fløjten, hvis ikke de sidste Dage inden Afrejsen er forrygende, hvirvlende og helt sindssvagt travle.

Spisegrejer skal mærkes, saa Cykelakken vælter, Uniformen vaskes, Knapperne ruller ind under Kommoden, Undertraaden nkækker, mens Sømmene paa Lejrposerne rutsjes henad Maskinen, den ene Gummistøvle punkterer — og hele Tiden ringer Telefonen, det er Tropsføreren, om du lige kan ditten, Patruljeføreren, om du har husket datten? — og det har du ikke, men paa Vejen skal du lige ind til din Slyngveninde og forstyrre hende og se, hvor langt hun er kommet — og forøvrigt er det jo da Jordbærtid, og ingen ved, hvor mange Jordbær, Lejren byder paa!

Aa, den store, forrykte Sommerferietravlhed har en Charme, der hører med til selve Rejsegleden, — Travlheden, der først ender det Øjeblik, Rygsækken er stuvet i Bagagenettet med mange andre ligesindede, og vi hænger ud af alle Vinduer og vinker Farvel til dem, der bliver hjemme — selv paa Vej ud til Sommerens glade Eventyr!

En Opgave for store Spejdere

Dansk Lægeplanteindsamling.

Nu begynder Manglen paa Lægeplanter at gøre sig gældende, og Forberedelserne til en Indsamling er i fuld Gang.

Den Del af Opgaven, der først skal løses, er at faa konstateret hvor og i hvor stor Mængde de enkelte Planter findes. Det er vanskeligt at finde en nem, men nøjagtig Maade, paa hvilken man kan opgive Plantemængden, da mange Bevoksninger har en meget uregelmæssig Form, men følgende Metoder bedes foreløbig anvendt:

Drejer det sig om smaa Planter, søger man at bedømme, paa hvor stort et Areal Planterne findes i en saadan Mængde, at det vil kunne lønne sig at samle dem. Dette Tal opgives. Et Par tilfældige Steder indenfor Bevoksningen afskridter man 1 Kvadratmeter og tæller Planterne herpaa. Gennemsnittallet opgives.

Ved store Planter saasom Kongelys og Rejnfan opgives det Areal, over hvilket Planterne er fordelt, samt deres Antal (naturligvis kun hvis Arealet er passende lille, ellers kan opgives Antal pr. 10 Kvadratmeter).

For at faa Optegnelserne saa nøjagtige og ensartede som muligt kan der hos *Kommunelærer I. Leth, Løvetandsvej 43, Brønshøj*, rekvireres Kort til dette særlige Formaål.

Oplysning søges om følgende Planter:

Angelik. *Angelica silvestris*.
Bukkeblad. *Menyanthes trifoliata*.
Bulmeurt. *Hyoscyamus niger*.
Burre. *Arctium lappa*.
Cikorie. *Cichorium intubus*.
Enebær. *Juniperus communis*.

Følfod. *Tussilago farfarus*.
Gyvel. *Sarothamnus scoparius*.
Hundetunge. *Cynoglossum officinale*.
Hyrdetaske. *Capsella bursa pastoris*.
Jordrøg. *Fumaria officinalis*.
Kamille, vellugtende. *Matricaria chamomilla*.
Katost, alm. *Malva silvestris*.
Kokleare. *Cochlearia officinalis*.
Kongelys, filtet. *Verbascum thapsus*.
Korsknapp. *Nepeta hederacea*.
Kulsukker. *Symphytum officinale*.
Mangeløv. *Dryopteris filix-mas*.
Melbærris. *Arctostaphylos uva ursi*.
Merian. *Origanum vulgare*.
Padderokke, Ager. *Equisetum arvense*.
Pimpinelle. *Pimpinella saxifraga*.
Gaasepotentil. *Potentilla anserina*.
Potentil, opret. *Potentilla erecta*.
Rejnfan. *Tanacetum vulgare*.
Røllike. *Achillea vulgare*.
Skovmærke. *Asperula odorata*.
Stedmoderblomst. *Viola tricolor*.
Stenkløver, Mark. *Melilotus officinalis*.
Svaleurt. *Chelidonium majus*.
Tusindgylden, Mark. *Centaureum umbellatum*.
Tørstetræ. *Frangula alnus*.
Ulvefod. *Lycopodium clavatum*.

Prøv nu paa jeres Ture at lægge Mærke til, hvilke Planter der er Lægeplanter, og se, om nogle af dem vokser i særlig Mængde paa jeres Hjemegn. Begynder I allerede i Aar at se jer godt for, vil I næste Aar hurtigt kunne komme med i Indsamlingsarbejdet. Det er en Samfundsopgave, I tager op, men den vil give jer megen Glæde paa Turene, og der kan maaske oven i Købet blive en god Skilling til Patuljekassen.

Der vil senere komme Besked om Betalingsforholdene, ligesom der vil komme en Tørringsvejledning.

I Skovens dybe, stille Ro

Ude i Naturen...

Woodcraft: Naturkendskab
Naturfølelse
Naturglæde

Skoven

Skoven er en uundværlig Del i det Billede, vi danner os, naar vore Tanker kredser om Ordene: Vort Land — Danmark, selv for den, som til daglig lever der, hvor Hede eller Sandjord strækker sine uendelige Flader mod en træløs Horisont.

Det er maaske i os dybt nedarvet fra vore Forfædre, som var et Skovfolk.

Ikke altid har Skoven været den samme, allerførst har den været Urskov og Vildnis, thi Bopladserne laa langs Kysten i Fjorde og Vige, men efterhaanden fik Mennesket Brug for mere Agerjord og trængte med Økser og Plove længere og længere ind i Skoven. — Skoven var Allemandseje, man tog, hvad man havde Brug for af Tømmer og Brændsel uden Hensyn til Vækst og Trivsel.

Og gennem Hundreder af Aar huggede og hærgede vort Folk sig gennem Skoven, thi ikke al den indvundne Jord blev dyrket, men laa hen som ufrugtbart Land.

Først saa sent som i 1763 blev den danske Regering klar over, at noget maatte der gøres, om ikke Danmark skulde blive et skovfattigt Land. Forstmænd fra Udlandet blev indkaldt, og gennemgribende Forandringer og Beslutninger blev

Gaa aldrig over dyrket Mark, men hold dig til Markskellene, husk paa, at Markerne er privat Ejendom ligesaavel som Haver.

Gaa aldrig i indhegnet, ung Skovkultur.

Gaa ikke paa Stengærderne, da Stenene nemt skrider ned, og Gærderne paa den Maade efterhaanden helt odelægges.

Tænd ikke Baal i Skov eller paa Mark uden først at have faaet Ejers Tilladelse dertil.

Henkast ikke Papir og Affald. Grav det ned eller tag det med hjem. — Efter Øvelser og Lege skal alt Meldingspapir indsamles og alle Springstegn fjernes.

Stands ikke Aflobet i Grofter med Sten, Grene og lign.

Lad være med at svinge paa Led eller Bomme. De er ikke til Leg og kan i Længden ikke taale den ekstra Belastning.

Skær og hug ikke i levende Træer. Der gør dem mindre modstandsdygtige over for Insekters Angreb og forringer Veddet som Salgsvarer.

Vær betænksom, naar du plukker Grene i Løvspringstiden. Tag kun ganske faa Grene og flaa dem ikke af, men skær dem af med en Kniv.

Benyt ikke Brændestykker til at sidde paa uden at lægge dem omhyggeligt paa Plads igen.

Tag aldrig Grene og Lægter fra Bunker, da de ofte er solgte.

Skræm ikke Vildtet. Staten og Skovvæsenet gør et stort Arbejde for at frede og bevare det.

Adlyd altid Skovens Folk, hvadenten det er Skovrider, Skovfoged eller Skovløber.

truffet paa administrativt og plantemæssigt Omraade, men først i 1805 kom den Lov, som hedder: „Om Skovenes Udskiftning, Vedligeholdelse og Fredning i Danmark“ eller kortere kaldes „Fredskovsforordningen“.

Den er gældende for alle Skove her i Landet, baade private og Statsskove, og indeholder bl. a. Bestemmelser om, naar og hvorledes Indhegning af Skove, Hugst og Salg af Brænde maa finde Sted. Den indeholder ligeledes visse Bestemmelser angaaende Plantning af ny Skov — og den Skovejer, der driver Spekulation med Skovhugst eller forsømmer

Opelskning af ny Skov, kan idømmes store Bøder. Idag er kun 9 pCt. af Danmarks Jord dækket af Skov, men fordi Skovene ligger spredt, og der næsten findes Skov i de fleste Sogne i Landet, har vi den Følelse, at vort Land er et „Skovland“.

Det staar med brede Bøge nær salten Østerstrand — men dog er kun 30 pCt. af Skovarealet Bøgeskov. De 15 pCt. er blandet Skov og 55 pCt. Naaleskov. For 65 Aar siden var Størstedelen ganske vist Bøgeskov, men de senere Aars Hedeopdyrkning og Anlægning af Plantager i sandede

Egne har medvirket til større Naaleskovsbeplantninger.

Vor Tids „Skovmand“ er Forstmanden — Skovrider, Skovfoged eller Skovløber — som værner om Skoven, passer og plejer den, saa ikke Sygdom eller Skadedyr faar Overhaand, tynder ud, saa Stammerne faar Plads og Luft nok til at vokse sig høje og ranke, hugger den Vækst, som er tjenlig til Gavntræ, og planter ny Skov — alt sammen et Arbejde, som maa gøres med Dygtighed, Nænsomhed og Kærlighed, for at den kommende Slægt kan overtage de Værdier, som Skove er for et Land baade i økonomisk og kulturel Henseende. Skoven er en Arv til os fra vore Forfædre, og den nyplantede Skov, Bøge- eller Naalekultur, er en Arv fra os til vore Efterkommere. Det er vor Pligt at behandle Arven med Pietet og Hensynsfuldhed, saa den kan naa saa ubeskadiget og smuk, som vel muligt, over i det næste Slægtled.

De Skove, vi kender og elsker, er kultiverede og plantede med Tanke og Formaal i Modsætning til vore Forfædres Vildnis — men dog rummer de en Verden af Spænding og Eventyr for os. Alle Aarstider byder i Skoven paa hver sin særlige Charme — og nyt Liv. Baade Sommer og

Pluk mig blot, men skaan min Rod

Vinter er den et Sted, hvorfra vi henter nye Oplevelser og Inspiration for lange, trælsomme Hverdage. Og nu i denne Maaned gaar Turen ud i den forarsgrønne Skov med Trop, Patrulje eller paa ensomme Jagter, hvor Lysten til at trænge til Bunds i alle Naturens Vidundere melder sig,

men

som Spejder er du en af Skovens Riddere, der kender Reglerne for Færden i Skoven — og *retter dig efter dem.*

Som Spejder gør du, hvad du kan, for at lære andre Mennesker „Skovkultur“ — *gennem dit eget Eksempel.*

G. N.

Naturen er altid ædel og ren

Disse tre Billeder er velvilligst laant fra Danmarks Naturfredningsforening til „Pigespejderne“.

Kortskitser

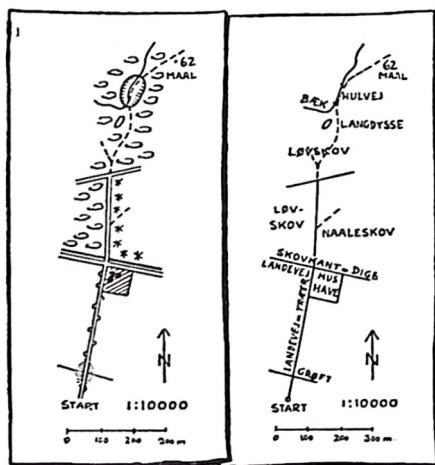
Nedenstaaende Artikkel, som er et Kapitel i Bogen „Patruljen arbejder med Terrænsport“, er selvfølgelig stillet til Raadighed af KFUM-Spejderne i Danmark.

Kortskitsetegning tjener et uhyre praktisk Formaal, idet en veltegnet Skitse er bedre end mange Ord til Beskrivelse af en Rute eller et Areal. Hertil kommer, at selve Arbejdet med at tegne Skitsen er en god Træningsøvelse, fordi man i det smaa tvinges til at gøre de samme Iagttagelser som Geodæten, og derved udvikles Forstaelsen af Forholdet mellem Terræn og Kort.

Man skelner mellem to Typer af Korttegning. *Ruteskitser*, som angiver en Rute og dens nærmeste Terrængenstande, og *Terrænskitser*, som omfatter et bestemt Areal.

Ruteskitser

I Almindelighed tegner man Skitsen samtidig med, at man gennemvandreren Ruten, og der er da ved Startpunktet et Par Ting, man maa gøre sig klart.

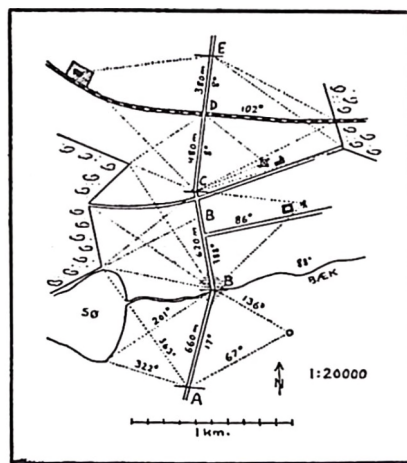
1) *Størrelsesforhold.* Tegn Skitsen saa stor som mulig, 1 : 10.000 er en god Maalestok. (En lille Lineal med cm-Inddeling er en god Hjælper).

2) *Papirets venstre og højre Kant* bør markere N-S Retningen. Kvadreret Papir er en Fordel, da man i saa Fald har Meridianerne markeret

overalt paa Papiret. Hav altid et Stykke Papir til Underlag i Korttasken.

3) *Hvor paa Papiret skal der begyndes?* Man maa bruge sin Omtanke. Skal Ruten f. Eks. gaa fra Startpunktet i nordlig Retning, maa man naturligvis begynde midt paa Papirets nederste Kant.

Bestem ved Hjælp af Kompasset Rutens Retning. Den er omtrent N t Ø (Silva: 10° paa 400° Skalaen). Overfør straks denne Retning til Papiret. Gaa derefter frem ad Ruten og maal Længden ved Skridttælling. 75 m fremme skæres Vejen af en Grøft, find Retningen med Kompasset og overfør den til Papiret til Skæring med Vejen 7,5

Ovenstaaende Form for Kortskitse er betinget af et Præcisionskompas

mm fra Startpunktet. 360 m fremme findes en Tværvej, pejl dens Retning, der er V t S (313°), og overfør denne til Papiret. Tegn derefter Vejtræer og Haven og Huset samt Skovgærdet. Ruten fortsættes ind i Skoven, men tager Retning stik Nord (0°). Naar man passerer Veje og Stier foretages Pejlinger, som straks indføres paa Papiret. Naar Ruten gaar ad en slynget Sti, kan det være vanskeligt at pejle nøjagtigt, men blot man tager een Slyngning ad Gangen, kan Resultatet blive temmelig godt.

Illustrationen viser to Skitser over den samme Rute, en almindelig Ruteskitse og en Stregskitse. Den bedste er den, der ligner det rigtige Kort mest, men Stregskitsen er god, hvis man tegner, medens man gaar i Terrænet, og saa kan den jo bagefter omarbejdes til en almindelig Skitse.

Det fremgaar af ovenstaaende, at et Kompas er en Nødvendighed til Skitsetegning, hvis blot et nogenlunde nøjagtigt Resultat ønskes.

Den næste Skitse er i en vis Forstand en Ruteskitse, fordi Tegneren har bevæget sig ad Vejen A B C D E, medens han gjorde visse Iagttagelser. Men af Udseende og Karakter er den en Kortskitse, bl. a. fordi den gengiver Terrængenstande, der er beliggende temmelig langt fra Ruten, men som dog kan ses fra denne. Denne Form for Skitsetegning er god at faa Forstand af, da den giver et Begreb om Terrængenstandenes indbyrdes Beliggenhed. Princippet for en saadan Korttegning anvendes af Opdagelsesrejsende, der har til Opgave at gennemrejse og i store Træk at opmaale Landskaber, der ikke tidligere har været kortlagte.

Man begynder ved A. Først og fremmest pejler man Retningen til næste Holdepunkt B. Dernæst pejles Retningerne til nogle Terrængenstande, som man ønsker at kortfæste; paa Punkt A drejer det sig om en Kæmpehøj, en Søs Sydspids og et Skovhjørne. Alle Retningerne markeres paa Papiret ud fra Punkt A.

Saa gaar man til B, idet man omhyggeligt maaler Afstanden ved Skridttælling. Paa B tager man Pejlinger til de før nævnte Terrængenstande og indtegner dem paa Papiret. Ved Skæringspunkterne markerer man Signaturene for henholdsvis Kæmpehøjen, Søens Sydspids og Skovhjørnet (og dermed Søens Nordspids). Inden man forlader B, pejles Retningen til nogle nye Terrængenstande, Vejen i Skovbrynet, det næste Skovhjørne og en Vindmotor, og desuden pejles Bækkens Hovedretning. Alle Pejlingerne indtegnes paa Papiret. Bemærk, hvordan man paa B¹ kan pejle sig til Skovbrynets Retning.

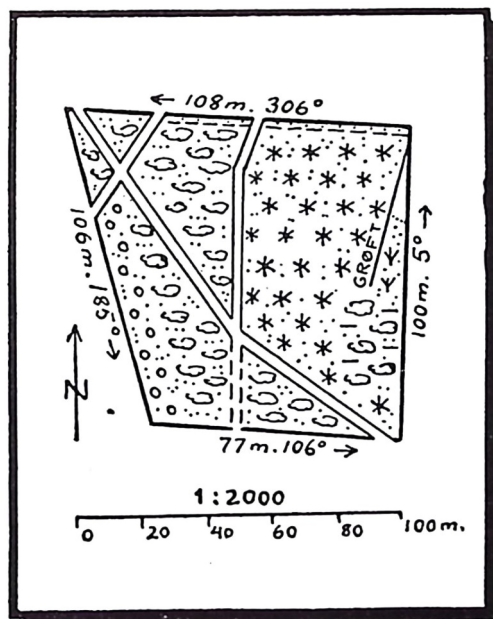
Paa C, D og E foretages de tilsvarende Pejlinger, hvorefter man tegner Kortet rent, saa de mange Hjælpelinier undgaas. Til sidst sammenligner man Kortskitsen med Maalebordsbladet, og der vil sikkert vise sig en Lighed.

Denne Form for Korttegning er meget langsom, men den giver Udbytte i Form af fin Træning og er derfor meget anbefalelsesværdig.

Terrænskitzen

Denne Form for Korttegning kan naturligvis ligesom de foregaaende kun blive skitse-mæssig,

da man jo i Almindelighed ikke raader over de nøjagtige Instrumenter, som Geodæten har. Men et Præcisionskompas vil være en stor Hjælp, da det med ret stor Nøjagtighed kan skaffe Terrænets Vinkler i den vandrette Plan og tilmed sætte Tegneren i Stand til at overføre dem til Papiret uden andre Hjælpemidler. Det vil være klogt at begynde smaat og vælge en stor Maalestok.

Vil man f. Eks. kortlægge et lille Stykke Skov som det, Skitsen viser, er det praktisk at markere Hjørnerne med Stave i Terrænet. Derefter udmaaler man ved Skridttælling de fire Sider samt pejler Retningen med Kompasset. Disse Maalinger overføres til Papiret, og dermed er Terrænets Omrids angivet. Saa begynder man f. Eks. i det sydøstlige Hjørne ved at pejle og maale Vejen ind til Knækket, derefter pejles og maales Resten af Vejen.

Saaledes fortsættes indtil alle Terrængenstande er overført til Papiret, og til Slut udfyldes Kortet med de nøjagtige Signaturer.

Det skal til Slut bemærkes, at man altid skal forsyne Kortskitsen med Nordpil og Angivelse af Størrelsesforholdet. Mangler disse Oplysninger, er Skitsens Værdi stærkt forringet.

DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS' LANDSLOTTERI

Spejdere!

Naar Bladet her naar ud til jer, har I maaske allerede hørt om Landslotteriet, som Korpset har faaet, og I har maaske ogsaa hørt, at Indtægten skal gaa til Pigespejderhuset.

Nu sidder der vel nok mange nye Spejdere rundt om i Landet, som gerne vil vide, hvordan vi fik Spejderhuset, og I, som har været i Korpset i de sidste 3 Aar, husker nok, „hvordan det begyndte“, ellers maa I kigge i jeres gamle Blade fra 1939 og 1940, den Gang Devisen lød: „Nu bygger vi Hus“ og „Nu sætter vi Bo“. Det var netop det, vi gjorde, og vi var med allesammen, og det kunde jeg godt lide, at I nye Spejdere i Korpset fik lidt at vide om.

Vi havde drømt længe om at faa eget Hus i København, og paa Korpsraads mødet i Januar 1939 blev det bestemt, at der skulde dannes et Aktieselskab: „Pigespejderhuset“. Og saa tog Tropsraadene og Førerne fat, der blev tegnet Aktier, Spejderforældre og Spejdervenner sluttede op om Sagen, Spejdere og Blaamejser, hver eneste i Korpset, sparede hver Maaned i 2 Aar, først havde vi et Spare-Spejderhus, hvori vi lagde en 10 Øre hver Maaned, og derefter havde vi en Sparekasson, som vi købte Mærker til, og saadan var vi alle med til „at bygge Hus“.

Og saa blev Huset købt, et dejligt stort Hus i Lundsgade Nr. 6 paa Østerbro.

„Nu sætter vi Bo,“ skrev „Pigespejderne“, og straks var der mange hjælpsomme Hænder igen. Troppene skænkede et Beløb til et Værelse, som saa fik deres Bynavn paa Døren. Grosserer Palle Daell hjalp os i Gang med alle de mange Værelser, der skulde monteres. Det var næsten eventyrligt, saa hurtigt det hele gik. Huset blev købt 7. Oktober 1939 og indvi til „Pigespejderhus“ 6. Februar 1940.

Hvad rummer saa det store Hus?

Ja, allerførst de mange unge Piger, der studerer eller har Arbejde i København. Pensionatet er fuldt besat, man bor hyggeligt og faar god Forplejning.

Korpsets Depot har Forretning i Stuen.

Korpskontor findes ogsaa i Huset og en stor Spejderstue, hvor de københavnske Spejdere holder Møder. — Og naar „Pigespejderhuset“ holder „aabent Hus“, saa mødes nye Spejdere og gamle Spejdere, Provinspejdere og Københavnerspejdere. Man glædes og styrkes ved Samværet i „Pigespejderhuset“, og Korpset føler, hvad det betyder for Spejdersagen, at

Spejderne har dette Samlingssted i København. Og Huset er saa stort, at selv om der færdes mange i det, kan den, der ønsker det, føle sig i Fred og Ro indenfor sine egne 4 Vægge.

„Pigespejderhuset“ er stort, og det kan rumme flere endnu, og Fremtidsplaner er der ogsaa lagt. Vi skal udvide og indrette Køjeværelser, saa alle I Spejdere ude fra, der gæster Hovedstaden for kortere Tid, kan faa et billigt Logi i jeres Hus. Et Forergæsteværelse eller to ønsker vi os ogsaa, og nu staar vi overfor den Mulighed snart at kunne gøre disse Planer til Virkelighed.

Landslotteriet giver os en Chance til at skaffe de Penge, der skal bruges dertil, og naar I vender hjem efter Sommerferien, bliver det jer, der skal tage en Tørn og sælge Lodsedlerne, saa er vi med igen allesammen og skaffer vort Hus den Forbedring, som skal blive til Gavn for hele Korpset. Alle, lige fra vor høje Protektrice til den mindste Spejder.

Hvad kan man vinde paa disse Lodsedler? vil du vel spørge.

Vi haaber at kunne fortælle om det i næste Blad, og det vil forøvrigt blive trykt bag paa hver Lodseddel.

Og Gaverne, hvor kommer de fra?

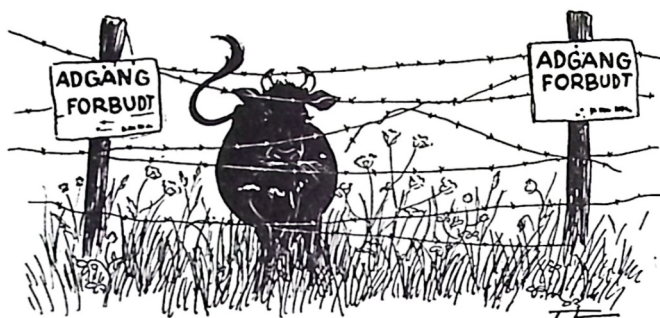
Ja, det Spørgsmaal vil dit Tropsraad og din Fører prøve at løse sammen, og vi tror, at vore Spejderforældre og Spejdervenner heller ikke svigter os denne Gang, naar vi beder dem være med til at bringe dette Landslotteri i Gang.

Vi købte Hus og satte Bo i Ufreds- og Uroster, og i to Aar har vi fulgt „Pigespejderhuset“s Fremskridt og set, hvilken Betydning det har, at Ungdommen har et trygt Opholdssted, naar den er borte fra Hjemmet, at Spejderne har et Samlingssted, hvor de baade kan arbejde og hygge sig, og at Det Danske Pigespejderkorps kan være Vært til Korpsraads- og Divisionschefsmøder og andre Møder i sit eget Hus.

Mange Voksne, der staar uden for Spejderarbejdet, følger os med Interesse netop ud fra det Arbejde, der gøres i „Pigespejderhuset“, og vi har den faste Tro, at naar du og jeg og vi alle vil gøre vor Indsats, saa skal Opgaven nok blive løst.

Nu skal du holde Ferie, men derfor kan du godt begynde at arbejde for dit Landslotteri, fortæl om det, der hvor du færdes, fortæl, hvad Pengene skal bruges til, og fortæl, hvad du ved om dit „Pigespejderhus“. „Budstikken“ gaar, og det er dig, der bringer den videre.

I. T.

Akelapatruljens Bedrifter

En dejlig Dag.

Det var den Dag, hvor vi havde sat os for at udgranske, hvad der var hinsides Kulbjergene, der for vor Fantasi spillede ligesaa stor en Rolle som Shebahs Barm gør det i „Kong Salomons Miner“.

Bag Kulbjergene maatte der bo fremmede Menneskestammer med maaske fremmede Tungemaal. Bag Kulbjergene maatte Storaans Kilder kunne opspores. Bag Kulbjergene maatte der være Alverdens Herlighed.

Det siger sig selv, at Udflugten var en Heldags- om nødvendigt Heldøgnsudflugt med medbragte Madder og feltmæssigt Udstyr, Økse og Spade af den nymodens fikse Slags til at have i Bæltet, Redningsreb og til at begynde med udmærket Humør. Det var en Cykleekspedition, og alle var mødt, Korporalen, Divi, Wikkelvejr, Fniseras, usandsynlige Vera, de to smaa og jeg, der startede Turen med det sædvanlige Raab, hvortil de saa alle svarede: Vi ser os vel for. oh Akela! Men dette var dog desværre beviselig Usandhed. for vi var næppe startet, før de to smaa med et Brag kørte ind i hinanden og snøftende sad midt i Gadesnavset, den ene med et krøllet Forhjul, den anden med en forstuvet Fod. Usandsynlige Vera styrtede straks til og anlagde en løst henkastet Forbinding paa Foden med et smalt Gazebind. mens Korporalen praktisk og olmt sparkede i det x-ede Hjul, der mere og mere antog Form af ingenting. Der var ingen Tvivl. de smaa maatte ikke alene blive hjemme. men de maatte ovenikøbet gelejdes hjem. Det var ikke langt fra. at Vera, der paa det Tidspunkt var romantisk optaget af et Samaritterkursus og Nødhjælpsbogens Forord om Florence Nightingale. vilde lave en Baare af Grene fra det nærmeste Havehegn og Spejderbælter. „Fjols!“ hvædede Korporalen — og saa var de to Ukammerater Resten af Dagen.

Hjem slæbte vi Ridder Ro paa en Cykle, og Ridder Rap slæbte skulende sit Vrag af en Cykle hjem og brød sig slet ikke om at laane en anden, for nu var der alligevel ikke noget ved det hele, naar de ikke begge kom afsted. og nu skulde vi andre have det sjov og træffe de fjendtlige Stammer, og nu kunde vi selv om det, og nu var den Dag ødelagt. Ja, det var den. Men vi vidste endnu ikke, hvor tosset den skulde blive.

Atter startede vi, — Korporalen og Vera i passende iskold Afstand fra hinanden. Men ellers var det en god

Morgen med grønne Marker og Grøfterne vældende af dejlige Skarntyder, Lærkerne lavede Glædestremulanter i Skyerne, og Køerne havde igen faaet blankt, pænt Skind under aaben Himmel; de brune raabte: muh! og de blakkede: bøh! — og hvad det betyder ved man kun, naar Humøret er helt i Overensstemmelse med Solen og Vejret og Vejen og Verden.

Forbi de krumme Ege satte vi Farten op, det gjorde vi altid, det hørte med til Fantasilegen at skele stjaalent til det røde Polakhus dér og saa styrte forbi, fordi der var foregaaet et frygteligt Mord dér for mange Aar siden, men vi — og ikke mindst Vera — kunde baade lugte Blod og se den blodplettede Økse sidde i Dørkarmen.

Denne Fart gjorde, at heller ikke Wikkelvejr saa sig for, men kørte lige mod en Flintesten, og BANG sagde det og Pift, — og saa var den Forring flad!

Selvfølgelig havde vi vist nok maaske Lappegrejer med. Ja, en havde da en lille Lap, men ikke noget til at klæbe den paa med. Vi kiggede alle stjaalent paa det lille røde Hus, men efter stiltiende Overenskomst var der ingen, der nævnede noget om, at vi maaske kunde laane, hvad vi trængte til dér.

Og saa traskede vi lidt forknytte og uvisse afsted uden rigtig at vide, hvad vi egentlig skulde finde paa, indtil Wikkelvejr pludselig erklærede, at hun hellere vilde gaa hjem, for de skulde have Kalvesteg og „Bondepige med Slør“ til Middag. og det var bestemt hendes Livretter.

Hjem traskede Wikkelvejr, og atter besteg vi Cyklerne med en Fornemmelse som en Ekspedition, hvis gæve Mænd segner undervejs af Skørbug, mens de andre tapert vandrer videre mod det ukendte.

Ja, apropos Skørbug. Lige med ét fik Divi et frygteligt Mavetilfælde, grøn var hun i Ansigtet og sank jamrende om paa Grøftekanten akkurat som Uglen, der var til Gilde, om Aftenen saa si-i-lde faldt hun i Græs omkuld. Alle traadte bekymrede til, men Vera greb atter sin Samaritterlillette, ud af hvilken hun fremdrog Hoffmanns udmærkede Rabarberdraaber, som stakkels Divi maatte tage ind bare i Mangel af et Stykke Sukkers Havelse. Resultatet udeblev heller ikke, Divi maatte ofre alle sine Morgenkryddere i den blomstrende Grøft og sad bag efter lille og gnomagtig og kold og sølle paa et Stengærde, mens vi stod fortabte omkring hende.

„Fjols!“ hvædede Korporalen endnu mere rasende til usandsynlige Vera, der arrigt replicerede: „Pas dig selv! Hvad forstaar du dig paa Fysiologi og Altruisme?“ Det vidste Korporalen ikke hvad var, og derfor tav hun skulende.

Det er ikke godt at vide, hvad den Fysiologi og Altruisme skulde ende med, hvis ikke Byens kvindelige Læge, der ligner en rar, lidt tæmmet Trolld, der springer op af en knirkende Æske, i sin lille kvækkende Ford var dukket op over Bakken. Hendes kyndige Øje anede, der var noget galt, ud sprang hun af Forden, hvis Farve var ubestemmelig af mange Vejes Støv, og styrtede sig over os: „Hvad er det? Hvad er der i Vejen... Hvor gør det ondt? Gør det ikke ondt? Gør det meget ondt? Hvornaar begyndte det? Har du Feber? Hvorfor ikke? Hvorlænge varer det? Du skal hjem med mig. — Piger, bind hendes Cykle bag paa Bilen. Hurtigt, sagde jeg. Hvad tøver I efter? Farvel, Piger. God Tur, Piger!“

Og væk var Divi.

Tilbage stod vi, Fniseras, Korporalen, usandsynlige Vera og jeg, mellem Korporalen og Vera var der Blodfejde, Livshad. Og derfor fnisede Ras, men der var egentlig heller ikke andet at gøre. Ja, vi maatte vel videre? Ikke saa forfærdelig langt borte anede vi jo nu vore smaa Bjerge. Men Eventyret var jo unægtelig gaaet lidt af os under de prosaiske Mandefald, og under den Tavshedens Forbitrelse, der herskede mellem de 50 pCt. af os.

Ras og jeg kastede os ud i en lang Snak, der skulde udfylde de tavse Huller, om Forskellen paa Agersennep og Agerkaal, indtil Ras pludselig tav bomstille med al Rædsel malet i sit runde Ansigt. Nu kunde hun pludselig ikke huske, om hun havde lukket for Gassen hjemme! Hendes Forældre var bortrejst, og hun havde selv lavet Morgenmad, og havde hun ikke sat en Kedel over, lige inden

hun gik? Altsaa styrtede vi forvildede rundt, indtil vi fandt en Telefon, hvor hun kunde ringe hjem til Fru Hansen ved Siden af; hun kom ikke mindre forvirret tilbage, Gassen havde brændt, og Kedlen laa i Smaastumper rundt omkring i det osende Køkken, sagde Fru Hansen, og hendes Bror, der var Soldat, var uventet kommet hjem og var som alle Soldater sulten.

Og væk var Ras.

Det var med andre Ord fuldstændig som i Sangen om de 10 smaa Niggerboys! Hvem skulde blive den næste? Det gav usandsynlige Vera Inspiration til en lang Monolog om de ædle Dragekæmperes grumme Skæbne i Kampen mod det onde og ækle i Verden; Beretningen var ogsaa en Nidviser over Korporalen, der ikke var i Besiddelse af saadanne svulmende Talegaver, men som saa ud, som om hun om lidt kunde sprænges af Arrigskab. Det var vanvittig hyggeligt. Men nu var vi ved vor Bakkes Fod. Cyklerne smed vi i en Grøft og vandrede op ad en lille Sandsti. Veras Emne blev nu alt det, vort Øje om lidt skulde skue, de ukendte Egne med deres rige Skønhed, de ensomme Mennesker af fremmede Stammer, der sad ved Bækken og sang deres Hjemlands vemodige Sange om deres storladne Fortid og stolte Minder.

Stien var stejl og lang, og under hendes Talestrøm steg Forventningerne til det ukendte Land og alt det, vi skulde se.

Vi kom op.

Tværs over Bjerget strakte sig et mandshøjt Pigtraadshegn, og for hver zoende Meter stod der: Adgang forbudt. Der var fladt og forladt, saa langt Øjet rakte.

Der stod en brun og meget forbavset Ko. Muh! sagde den paa pæredansk.

„Fjols!“ hvædede Korporalen til Vera.

Det var en dejlig Dag!

Akela.

TINKA GENNEM TYKT OG TYNDT

Mens Tinka er i Færd med
sin Rygsæk at stoppe,
ser Musen sit Snit til i Sækken at hoppe.
„Men den skal ikke slippe med Skrækken“
si'r Katten — og hopper ogsaa i Sækken.

Hen ad Landevejen gaar det —
ud i den danske Sommer,
men hvorfra mon de mærkelige
Lyde dog kommer?

Og hele Tiden, medens hun traver
af Sted,
da er det li'som Lydene de ogsaa
følger med.

Men da hun fra Sækken sin Mad
frem vil ta',
faar Tinka skam at vide,
hvor de Lyde kom fra.

Patrulje

*

Hjørnet

*

Du og din Patrulje

Klintholm, den 3. Juli 1942.

Kære Anna!

Det er vel nok en Skam, at du ikke kunde komme med, men saa maa du nøjes med at høre lidt fra os heroppe.

Tænk, at man kunde have alt det Kluns i og paa sin Rygsæk! Vi havde ganske vist det hele med til sidste Tropsmøde lige før Lejren, og saa lærte de store os, hvordan alt skulde ligge i Poserne, og Poserne anbringes i Rygsækken med Tæpper og Sovepose udenpaa i Hylster.

Vores Lejrplads ligger skønt, først i Dag har vi Tid til at opdage det, for fra vi svingede ind paa den tomme Mark og til nu, hvor Teltbyen er rejst, har vi daarlig nok haft Tid til at trække Vejret. Foruden at stille vores eget Telt paa Benene og indrette det med Tilbehør som Teltknage, Jasminbusk (bagved Teltet) og saa det ulyksalige Rygsækstativ, som tager det meste af Pladsen i Teltet, synes vi, er vi „Luksushold“ i Dag. (Vi fik for Resten at vide, at vi ikke var Eksperter i Lejrarbejde, men det var der da heller ikke noget ved at være, hvis det kunde opnaas den første Dag i den første Lejr.) — Naa, men det var dette „Luksushold“, d. v. s. at være dem, der gaar i Byen og henter alt det, som stik imod Aftalen ikke er kommet, foruden gaa med Besked til og fra Gaarden og i det hele taget være dem, der laver alle de 117 Smaating, som ingen andre har Tid til at lave, fordi de laver Mad, graver Spildevandshul eller laver Vaskeplads og Spisestue o. s. v. Og saa har vi faaet overdraget det ærefulde Hverv at nedhale Flaget i Dag, og som en ekstra Tillægsgevinst skal vi, der i Morgen er Vand- og Brændehold, sørge for Lejrbaal og hvad værre er: Underholdningen og hele Gangen i det! Saa nu ved du, hvordan det er at være paa „Luksushold“!

Du ved, at Else og Lene, med Efteraarsturneringen for Øje, har uddannet sig til rene Eksperter i Flaghejsning med og uden Slippestik, Hilsning og det hele, saa Flaget overlader vi trygt til dem, men Lejrbaalet volder os Bekymring, vi har ingen Bøger eller Blade at faa Idéer fra, og alt det, vi har set og hørt af gode Historier eller Spejdersketch, kender de andre lige saa godt som vi, saa hvad skal vi gribe og gøre i?

Sangbogen har vi da heldigvis, og naar vi selv skal sige det, holder vi af at synge, og derfor gaar det ogsaa helt pænt, endda flerstemmigt, takket være Lenes Anstrengelser, og hun maa ogsaa trille sig ud og lære Resten af Troppen en Kanon, som er helt ny, og som hun kan, men det kan vi jo ikke faa hele Lejrbaalet til at gaa med. Ved ivrigt at studere denne vor Sangbog, som er vort eneste faste Holdepunkt, fandt vi saadan en som „Hver Lørdag Eftermiddag ...“ eller: „Et Tørklæde kan bruges ...“, dem kan der ageres til, og med lidt Øvelse tror vi paa, at det skal gaa kvikt.

Men vi vil sandelig ogsaa sætte de andre Patruljer i Sving, det manglede da bare. Deres Opgave bliver saakaldte „pludselige Situationer“: Lærkerne faar „Cirkus i By“, Egerne: „Der lugter brændt“, Ago: „Lyset gik ud“, og saa til Lejrstaben har vi noget rigtig raffineret — der lader vi Patruljeførerne gaa med: „Et Besøg paa Thorvaldsen“. De faar 5 Minutter til at forberede sig i, og saa skal de komme og fremføre „Situationsbilledet“. Mon vi faar „Fru Trop“ at se med et lidet grønt Tørklæde slynget om sig som Jason med det gyldne Skind? — De andre skal ogsaa have Chance for at bestemme nogle Sange, og saa beder vi „Fru Trop“ — selv om det er vores Lejrbaal — om en Historie, hvad enten det bliver en morsom eller saadan „lidt til Eftertanke“, det maa hun selv bestemme. Vi er nu heldige at have en Tropsfører, som kan fortælle for os, saa vi ganske lever med i hendes Beretning.

Den 4. Juli.

Da Brevet alligevel kom for sent til Dagens Tømning af Brevkassen (en stor Skotøjsæske med Revne og paaplistret rødt Farveklippapir; den ser saa indbydende ud, som den hænger i „lille Spejderhøjde“ paa Væggen under Halvtaget i et

Redskabsskur paa Vej op til Gaarden), saa skal du faa en lille ekstra Salut.

Vejret er stadig fint, fint. Vi var tidlig oppe og havde egentlig ikke sovet videre godt, naar vi skal være helt ærlige. Der var maaske for lidt Halm i Madrasvaaret (der er endda mange, som slet ikke faar Halm i Aar, siger „Fru Trop“, men maa nøjes med Aviser, Tørvesmuld eller Granris og saa sørge for at lægge det ekstra Tæppe, de har med, under sig ogsaa). Det kan jo ogsaa være, at vi ikke var saa omhyggelige, som vi skulde, med at fylde Madrasvaarene. Vi fik det ellers forevist med at lægge første Portion med Halmstraaene paa tværs og saa næste med Halmstraaene paa langs o. s. v. og saa en ekstra god Portion til at begynde med oppe ved Hovedgærdet til Hovedpude, og paa den Maade skulde det ikke kunne forskubbe sig. Vi er enige om, at Halvdelen vil prøve at fylde om igen, og saa skal vi se, hvem der ligger bedst i Nat — men saa har vi naturligvis allesammen ligget og sovet „yndigt“, naar vi i Morgen spørger hinanden!

Vi har haft Underlaget, alle Tæpper og Poser ude (bagved Teltet), Teltet rullet op, saa alt faar Lys og Luft. Vi har lært lidt om Teltpleje, for det er ikke, som du maaske tror, gjort med at rejse det, nej, om Aftenen skal det „pusles“ for Natten ved, at man „slækker“ Bardunerne, og om Morgenens gør man det i Stand til. Dagen i første Omgang ved at faa det til at „knejs“ pænt igen, og det maa gaas efter nogle Gange i Løbet af Formiddagen, for jo mere tør Teltdugen bliver efter Nattens Væde, jo mere skal det strammes op, og saa var der ogsaa noget mere indviklet noget med, at alle Træk skal være inde fra Teltets Centrum, det lyder saadan lidt mere videnskabeligt, men mon vi ikke indtil videre kan nøjes med at sørge for altid at have det ligemeget strammet eller slækket paa alle Teltets Sider, for ellers kan man sikkert trække det skævt. Det med Centrum maa vel være mest vigtigt, naar man skal stille Teltet op fra Grunden af — mon ikke?

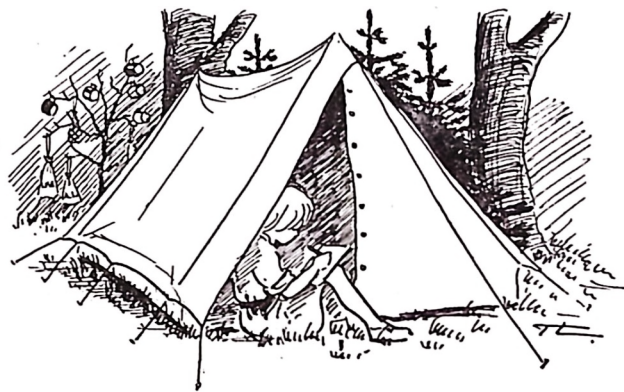
I Eftermiddag skal vi ud og bade — det er godt det samme, ogsaa af den Grund, at vi ellers gror til med Skidt; og saa skal det opklares, om Patruljeførerne har lært os kunstigt Aandedræt, som de skulde efter Maanedsprogrammet! Naa, med Henblik paa Badning og Liggen ved Stran-

den, fik vi foruden de Lejrregler og Baderegler, du kender fra Programmet, ogsaa at vide, at vi skulde se os for paa Stranden, for her som alle andre Steder ved vore Kyster kan man risikere, at Havet skyller farlige Ting op paa Land som Minestumper o. lign. Efter hvad „Fru Trop“ siger, ligner den Slags nærmest grønt Glas, og hvis vi finder saadan noget eller andre mistænkelige Ting, maa vi ikke pille, men holde os paa Afstand og straks vise „Fru Trop“ Stedet, for vi skulde jo nødigt komme galt af Sted og gerne være med til at afværge, at andre gør det.

Naa, nu vifter „Fru Trop“ med Badedragten oppe ved sit Telt, saa det er Badningstider.

Se nu at blive rask, saa du kan komme med de sidste Par Dage.

Mange Hilsener fra „Bierne“,
som savner din Snorken om Natten.

Tag disse Bøger med i Lejren

Knud Hee Andersen og Hilmar Ødum: Paa Opdagelse i Naturen, 3. Udg. De unges Forlag, 1942. Kr. 5,50.

Denne kendte Bog, der er uundværlig i Tropsbiblioteket, er nu udkommet i 3. Udgave. Den ligner de tidligere Udgaver, kun er Billedstoffet forøget og Litteraturlisterne ført op til Dato. Husk at tage Opgaverne fra denne Bog til Hjælp, naar der skal planlægges Turneringer eller Wood-craft-Ture.

March- og Lejrsangbogen 1942. Udg. af F. D. F.

Jubilæumsudgaven af F. D. F.s lille Sangbog indeholder en Mængde gode Sange, baade muntre og alvorlige. Bag Bogen findes en Nodesamling, og ved hver eneste Sang er der Henvisning til Steder, hvor Melodien kan findes. En god Kanon kan du ogsaa finde i Bogen.

LANDET OVER

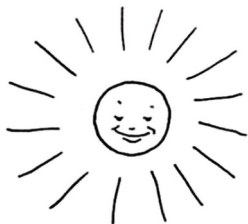
Kære Spejdere.

Saa vidt jeg kan se af min Liste, har vi intet hørt fra Hellerup, Aarhus og Himmelbjergdivisionerne, som ellers Planen var. Hvad mon de har saa travlt med, som vi andre ikke maa vide?

Ja, Hellerupperne læste vi jo om sidst, de har haft deres vellykkede Fest, og de fester maaske endnu, eller det kunde være, Grethe Nicolaysen pønsede paa noget ganske nyt med Blaamejserne. Men de midterste Jyder, hvad laver de mon? — Divisionschef Frk. Boeck, Boecken kaldet, fortæller os om

Hroardivisionen

Der er nu *Glostruptroppen* (31 Sp.), der er glade ved deres nye Tropsassistent. Forøvrigt har de saa travlt med at rejse væk fra Glostrup, der ogsaa maaske fra Toget ser lidt trist ud. De har været paa Udstilling i Hellerup og til Fest i Roskilde og paa Vandrehjem i Borrevejle i dejligt Regnvejr.

Troppen med det glade Navn, *Soltroppen*, (42 Sp., 41 Blm.), arbejder „som sædvanlig energisk“. Ja, det staar der. De har nu ogsaa saadan et energisk Tropsraad. Men samtidig skumler de øjensynlig ogsaa lidt i den flittige Trop. De har lavet sig Køjer til deres Hytte, med god Hjælp fra de gule Drengene, men imens har de syntes, det var noget ærgerligt noget, at de ikke

maatte holde Patruljelejr dér. Og det er jo ogsaa trist nok, men det har jo sine gode, velovervejede Grunde. Naar de nye og bedre Tider kommer, er der saa mange Problemer, der kan tages op til ny og frisk Debat.

Ringsted (54 Sp., 21 Blm.) siger sin travle, afgaaede Tropsfører Tak for gode Aar og arbejder videre i Grete Iversens og Tropsraadets gode Hænder.

Roskilde (52 Sp., 21 Blm.) har tjent Penge — har deltaget i en Luftværnsøvelse, været i Pinselejr, solgt Mærker og iøvrigt arbejdet paa sin Dygtiggørelse, saa det maa være en flittig og energisk Trop.

Svinninge (16 Sp., 8 Blm.) har rensset „et Hav af Mælkekapsler“ —

— og Boecken har i Pinsen bagt Brød og Kød paa Pind

Hededivisionen

har, fortæller Chefen, Anna Bertelsen, haft et Førerstævne i Struer, der er imponerende derved, at alle, med Undtagelse af 2 Førere, har kunnet deltage. 5 Førere har været med i Hørhavelejren.

Struer har indviet en Fane, skænket af Danmarkssamfundet og er begyndt Udgivelsen af et Tropsblad, som vi gerne vil se, naar det nu er kommet i Gang.

Vinterens Patruljekonkurrence er afsluttet, og 7 Patruljer har været med i den og indsendt deres Mapper og Bøger.

Ringkøbing og Holstebro har holdt Fester og tjent gode Penge til Sommerens Udskejelser.

Saa er der

Sct. Jørgensdivisionen

Den ledes med Bestemthed af Ellinor Larsen. — Der er afholdt Ungdomsrødekursus, med paafølgende Eksamen, hvor alle, store og smaa, bestod, og det har man selvfølgelig festet gævt for. Divisionen har arrangeret Blaamejse-turnering for Platan, Falkoner og Meisernes Troppe.

Desuden har Spejderne i Divisionen turneret om en Vandrepokal. Dygtigste Patr. viste sig at være „Hvalpene“, „Troldeungerne“ og „Gæslingerne“, og de var dygtigst til at lave Medisterpølse med usund, opbagt, brun Sauce og mange Kartofler, til Samarit med maskerede Ofre (Frugtfarve og Kønrog, det kender vi nok!) og mange andre Ting.

Det var en vellykket Dag, skriver Knoppen, baade for Delta-gere og Ledere, — og det er det allerfineste!

Divisionen bestaar af *Meiserne* (54 Sp.), *Falkoner* (58 Sp.), *Platan* (20 Sp.), *Topmeiserne* (22 Sp.). — Hvordan enes mon Falke og Meiser?

Førerstævnet i Pinsen

Hørhaven.

Skønnere Omgivelser kunde ikke tænkes. Grønne Græs-banker i Læ af Skov, og mellem Træerne skimtedes Aarhusbugtens dejlige Vand. Midt i al denne Herlighed laa Telbysten i sin snorlige Firkant fiks og færdig, da vi ankom til Lejren. Det gik efterhaanden op for os, at vi var i en eksempeløs Luksuslejr, hvor vi ikke skulde bruge et Minut af den kostbare Tid hverken til Madlavning, Lejrindretning eller lignende, men bare pleje vore egne Telte, vaske vore egne Grejer af efter Maaltiderne og ellers indfinde os paa rette Tid og Sted til Dagens forskellige Punkter paa Programmet; men vi erfarede ogsaa, at selv i en Lejr med voksne Førere, kan det knibe med at reagere hurtigt nok, saa Tiderne kan overholdes. Hvorfor?

Og hvad fik man saa ud af saadan et Par Dage sammen? Ja, det afhænger vel lidt af, paa hvilket Stadium af sin Spejder- og Førerudvikling man befinder sig. Om det er lige ved Starten, hvor alene det at ligge i Telt, spise af Bliktallerken, være sammen med andre jævnaldrende under primitive Forhold og hejse et smældende Dannebrog paa en underskøn Paradeplads altsammen er „for første Gang“, eller om man ved, hvad man kommer for at opleve igen og lære meget mere om. Om man har været saa meget med, at man blot glæder sig til atter at møde „Korpset“, være en af den Flok, der i de Par Dage lever et lille afsondret Spejdersamfunds eget Liv med godt Kammeratskab i dets Alvor og Feststemning.

Men denne Pinse gjorde os i alle Tilfælde en Oplevelse rigere, og hvor naaede vi egentlig meget: Vi fik gode Tips om at bruge Litteraturen i Spejderarbejdet af Rete, stiftede Bekendtskab med Børnepsykologi hos Kimc, hørte Foredrag til Eftertanke om „Hvordan opdrager man en lykkelig Slægt“ hos Lis Starcke, fik demonstreret Aarhusførernes og -spejdernes fine Lejrplads med alt, hvad Hjertet kan begære, lyttede til Chefens Tale til os om „Føreren og Førerens Ansvar“, og endelig var der Diskussionerne, hvor ogsaa vi fik Lov til at tænke og tale. I Gruppediskussionen: „Hvor skal vi sætte ind i Dag“, fik mange gode Tanker og Idéer Luft, og der er vist ikke een, der ikke ogsaa herfra hentede noget godt med hjem.

Selv om det paa disse faa Linjer ser noget hæsblæsende og voldsomt ud, var der faktisk desuden Tid til Middagsro og lidt frit Samvær, som man enten kunde sludre hyggeligt i eller bruge til et Besøg i Hytten, hvor Husfliden, Litteraturen og Arbejds-, Dag- og Konkurrence-

bøger havde til Huse. Der kunde man godt have tilbragt det meste af en Dag, om det skulde have været.

Og saa var der Maaltiderne, dem maa vi endelig ikke glemme, for hvor Kib og den flinke Køkkenskare forkælede os! Heller ikke den egne — selv i Førerlejrre noget højrostedet — Stemning manglede.

Og Dagene sluttede med Lejrbaal efter Vejrforholdene ude eller inde, saa det var en rigtig Lejr, vi var i.

For hver Gang, vi faar Chance til at være med til Kursus, Træninger eller Samlingslejre, er vi Korpset stor Tak skyldig, og dermed de dygtige, energiske Førere, hvis „Stræv“ er stort baade før og efter.

En, der kommer igen!

3. Generation rykker frem

Glemt i Hørhaven

1 sort Fyldepen „Orion“.

1 Hat.

1 Lejrhue.

Nogle Smaating.

Henvendelse til Divisionsassistent Frk. Rosa Kiblowsky, Nørre Allé 94, Aarhus.

Fører

Har du selv gjort, hvad du kunde for at komme paa Kursus paa Fænø i Sommer?

Har du agiteret blandt dine Kammerater — ogsaa blandt dem, der endnu ikke er Førere — for at faa dem til at komme?

Der er endnu Plads til nogle Stykker i begge Tropsførerslejerne. Grib Chansen, medens den er der — hvem ved, hvad vi kan gøre for jer til næste Sommer.

Indmeldelser maa ske paa Blanketten i Maj „Pigespejderne“.

Danmark, vor Mor!

Som nævnt i sidste Blad opførte de fire Spejderkorps' Østerbrodivisioner et Spejderspil paa Bellahøj Friluftsteater den 10. Juni til Fordel for Børnehjælpsdagen.

I flere Dage havde Regnen med smaa Mellemrøm skyllet ned, og efter en Generalprøve under Paraplyer saa man meget skeptisk paa Vejsituationen. Men den 10. holdt Regnen op, og selv om Solen ikke skinnede, var det Tørvejr og ret mildt, og Arrangørerne var glade.

Skønt Festsippet begyndte Kl. 20, kom de første Grønsmutter, Blaamejser og Ulveunger marcherende allerede Kl. 19, og senere kom der Masser af Spejdere, Forældre og Venner, saa der til Slut var ca. 5000 Mennesker til Stede.

Medens Tilskuerpladserne fyldtes, spillede de gule Orkestre, og præcis Kl. 20 gjaldede Lurerne som Optakt til det festlige Spejderspil. Allererst blev de fire Divisioners mange Faner ført frem, hvorefter en grøn Fører bød Velkommen. Et Kor paa 100 Spejdere fra de fire Korps førte derpaa an til „Danmark i tusind Aar“, der blev sunget som Fællessang.

Saa kommer „Mor Danmark“ frem og fortæller sit Lands Historie. Hun fortæller om Thyra Danebod, der rejste Volden mod Syd, om Absalon, der byggede Borg ved Havn, om Dronning Dagmar, Hans Tavsens, den lille Hornblæser, de sønderjyske Piger og om Genforeningen. Ind imellem synger Koret. Først synger de „Danmark dejligst Vang og Vænge“, medens Dronning Thyra fulg- af sit lille Hof skrider over Scenen iført Dragter fra det kongelige Theater.

Der efter synger Koret „Absalon bygged Borg ved Havn“, „Fra fjerne Lande kom hun, Dronning Dagmar“ og andre Sange, der fortæller Historien. Alle ledsages af Tableauer. Man ser Bisp Absalon komme værdigt skridende, man ser Hans Tavsens forsvarer Joakim Rønnow, da Borgerne vilde stene ham. Til Slut kommer „Sønderjylland“, en ung, lyslokket Pige klædt i snehvidt Kjole med højrodt Skærf.

Saa naar vi til Nutiden, der repræsenteres af en Spejder fra Vestjylland, en fra Fyn, en fra Kongens By og en fra Sønderjylland. De fortæller alle om Spejderne og Landsdelen, de kommer fra. Til Slut kommer et Par fattige Smaabørn, der ogsaa skal med, da „Mor Danmark“ har Plads til dem alle.

Og saa gaar de alle til „Fest“ paa Bellaehøj, hvor „Mor Danmark“ gennem mange muntre Spejdersketch faar Løfter for Fremtiden; thi de viser, at det er en frisk, glad og viljestærk Ungdom, der vokser op under Mottoet „Vær beredt“.

Til Afslutning paa Festspillet var der Opmarch af 400 gule, grønne og blaa Spejdere paa Scenen, og medens Fanerne sænkedes, sang den tusindtallige Forsamling „Kong Kristian stod ved højen Mast“.

Gugge.

Divisionsturning

Rundt i Landet er der for Tiden Patuljekonkurrencer i Gang, og mange gode Idéer bliver bragt til Udførelse. Vi vil gerne høre om dem og lære af dem. Lad Bladet

faa Referater, der virkelig fortæller, hvad Turneringen gik ud paa, og vi bringer ogsaa gerne Resultaterne.

Vi begynder med *Sct. Knuds Division*. *Turneringen* fandt Sted den 16.—17. Maj paa Langesø Slot. Lejrpladsen var den store Plæne foran Slottet i Parken, som Lensbaron H. Berner Schilden Holsten med sædvanlig Gæstfrihed havde aabnet for Spejderne.

Lordag var der Teltrejsning og Lejrbaal, og Søndag Formiddag gik det løs med en Springsleg, der sluttede til Middag. Posterne omfattede næsten alt fra Prøverne:

[illegible]

Stressresultat 6.8 6.7 8.0 8.7 6.4 6.0 6.1 5.5 5.8 6.8 7.0 6.1 6.6

1) I har ligget i Lejr og nydt Gæstfrihed paa Gaarden og skal om 7 Minutter op at sige Farvel og Tak. Medbring et synligt Bevis paa jeres Taknemmelighed (Materiale: hvad I har i Lommerne og hvad I kan finde i Skoven). 2) Signalering fra den ene Bred af Søen til den anden. 3) En Mand ligger sammenkrømpet ved et Træ, Cyklen ligger ved Siden af. Hvad vil Spejderne gøre? 4) Kast med Redningsreb fra en Bro til en druknende i Aaen (to Pinde dannede Kors, Hovede paa). 5) En ulykkelig Moder spørger efter sine to Børn. (Sp. har lige passeret 2 Børn, der plukkede Blomster paa den anden Side af Aaen.) 6) Med et Kryds er forrige Post angivet paa et Kort. Hvor staar Sp. nu? Vejen til næste Post vises paa Kortet. En egerngnavet Kogle og en Milturt skal medbringes. Øvelsen var lagt i Ring og begyndte med, at hver Post tog 2 Hold med sig, satte det ene i Gang med Øvelsen og sendte det andet videre til næste Post. Hver Post havde 2 Mand, saa der ikke blev Trængsel ved Løsning af Opgaverne.

Eftermiddagen var helliget Enkeltmandsopgaver. Hver af Patruljens Medlemmer fik een, f. Eks. Stegning af Sild, Bøf og Kartofler i Aske. Fremstilling af en fritstaaende Lysestige voldte „Altmuligmændene“ Hovedbrud, men gav flere nydelige Løsninger. Lejararbejdet (Kedelkrog og Vinduespind) viste tydeligt, at det gennemsnitligt var nye Spejdere fra samtlige Troppe. I Knobopgaven var det

vanskeligste for „Ofrene“ øjensynligt at binde for en Prop og en Kurv. Dommerne i „Noget med en Cykel“ forlangte Dækket taget af, saa man kunde tælle, hvor mange Lapper der var paa Slangen!

Patruljerne gik paa med krum Hals og fik et Par dejlige Dage med godt Kammeratskab og med mange Erfaringer. Nr. 1 blev „Uglerne“, Odense, Nr. 2 „Hjortene“, Odense, der begge fik en Sølvplade til Patuljestanderen (1. Præmien var i Kloverform). Ekstrapremien for god Teltpleje vandtes af de samme Patuljer og tilfaldt ved Lodtrækning „Uglerne“.

Da Præmieuddelingen var forbi, fik Lensbaron H. Berner Schilden-Holsten af Divisionschefen overrakt Korpssets Plaque, og Patuljefører for Glamsbjerg-Patuljerne „Trisse“ blev af Løyer udnævnt til Tropsassistent og fik megen Ros for sit Førerarbejde.

Bøger

Erik Petersen: Lejrkogebog. Udg. af F. D. F. 1942.

Denne Bog er en ny Udgave af Lejrkogebog 1921. Den indeholder foruden Opskrifter nyttige Raad om Baal, Grejerne, Køkkenets Indretning, Primitiv Madlavning og Bagning. Paa hvide Blade bagi Bogen kan man nedskrive sine særlige Erfaringer. En glimrende Bog, der kan anbefales varmt, ikke blot til Køkkene, men til enhver Pigespejder.

Palle Zehngraff: Spejder Kokebog. Udg. af K. F. U. M.-Spejderne. 1942.

Ogsaa K. F. U. M.-Spejderne har udgivet en Lejrkogebog i Aar. Det er en ny Udgave af Bent Rasmussens Spejder-Kokebog 1924. Den er ligesom den foregaaende fyldt med gode Raad og Opskrifter og har navnlig meget udførlige Oversigter over, hvor meget der skal beregnes. Desuden maa fremhæves, at Bogen er i Lommeformat. Ogsaa denne Bog kan anbefales paa det bedste.

Tuomi Elmgren-Heinonen: Naar det gælder. En Unglotte ved den finske Front. De unges Forlag. 1942. 3-75.

En lille fin Fortælling om Lisa Salmo, der under den finsk-russiske Krig udsættes for en Mængde spændende og krævende Oplevelser. Som Spejder og Unglotte er hun vel udrustet til at trodse al Modgang, og man følger spændt hendes Vej gennem al Vinterkrigens Gru til Sommeren, hvor hun igen henter sig Sundhed og Styrke.

Hjertets Treklang. Den unge danske Sydslesviger Chr. Nielsens Feltbreve til Landsmænd. Lohse, 1941.

Disse Feltbreve, der har været trykt i Flensborg Avis, skildrer dels Forholdene i Holland, Belgien, Frankrig, Polen, Litauen og Rusland og indeholder dels Stemninger og Minder fra Danmark. Der er intet af Krigens Gru i dem, men gennem alle Brevene gaar Chr. Nielsens faste Tro paa Fædrelandet og Fremtiden, hans Taknemmelighed over at være Spejder og hans store Pligt troskab, der samler sig om Hjertets Treklang: Hjem, Hjemstavn og Hjemland.

En Bog for store Spejdere og Førere. Flere af Afsnittene egner sig godt til Oplæsning, eventuelt ved Lejrbaalet.

„Feriebladet“.

K. F. U. K.-Spejderne vil i Sommer lancere noget nyt og spændende, nemlig et Ferieblad; og det er *du* ogsaa velkommen til at abonnere paa for 2 Kr. Det udkommer 6 Gange i Løbet af Skoleferien (første Gang 1. Juli) og sendes direkte til din Adresse. Feriebladet faas ved Henvendelse til K. F. U. K.-Spejdernes Kontor, St. Kongensgade 77, København K. (Tlf. Palæ 6463) eller ved at indsende Beløbet paa Giroblanket 32822.

Bladet indeholder lidt for enhver Smag fra „Praktiske Raad“, „Halds Slotsruin“, „Hekseri i Finmarken“ til Mærkater, Humør, Præmieopgaver og en Hemmelighed! — saa det maa da være Sommerferielektüre.

★

Fæneljrene

Afrejse og Ankomst bliver mere og mere afhængig af de indskrænkede Trafikforhold og Storebæltsoverfarten, saa Førerne maa komme, naar de kan, og de skal være velkomne, selvom det bliver en Dag eller to før, eller de maa blive en Dag længere, end netop den Lejr, de havde meldt sig til. Lejrpladsen paa Fæno er beboet fra 12. Juli til 10. August; men kommer man uanmeldt tidligt, maa man selv medbringe Kost til første Dag, ikke fordi Korpsset er ugæstfrit, men fordi den yndige, idylliske Fæno er en „øde“ Ø med meget lidt Forbindelse med Omverdenen.

Mad. Mens vi er ved Maden, lad os saa slaa fast, at vi modes med den madmæssige Indstilling, at skal Lejrappetitten tilfredsstilles, og Mærkerne slaa til, skal der *mange* Portioner Grød til, Kartofler har vi sikret os i rigelig Mængde — Brød og Smør kommer i 3. Række. Dygtige Køkkenchefer har stillet sig til Lejrenes Disposition, og vi vil faa den bedste Forplejning, der kan skaffes, det ved vi. Men husk alle Rationeringsmærker! og har nogen rigeligt med Grynmærker, kan de sagtens finde Anvendelse i Lejren, hvor som sagt den af Rationeringen ingenlunde formindskede Appetit om fornødent maa tilfredsstilles ved 2 Gange Grød dagligt.

Tilmeldelsesfristen er nu udlobet, men skulde nogen pludselig faa uventet Ferie i Lejrtiden, eller høre om eventuelle Foreremner, saa henvend Dem endelig paa Korpskontoret, og vi vil søge at skaffe Plads til alle.

Paa forhaabentlig sommerligt Gensyn paa Fæno.

Spejderchefen.

Har du dit
Lejrudstyr i Orden

Spejderrygsæk	13,25
Meis.....	22,85, 24,75, 32,50
Tæppehylster.....	4,50
Remme	0,75, 0,80
Skulderfilt.....	2,00
Lagenposer.....	8,50
Madrasvaar	12,50
Tallerkener m. Krus, røde, gule grønne og blåa.....	3,15
Tallerkener m. Fejl	2,00
Spisebestik, Alum. 1,85, 2,50, 2,75, 3,25	
Spisebestik, rustfrit Staal.....	5,75
Smørdaaser	1,75
Daaser til Sukker m. m.....	0,85, 1,15
Salt og Peber.....	0,50
Æggeholder.....	0,50
Madkasser, Alum.....	1,50, 1,80
Spejl, rustfrit Staal	1,40, 3,50
Lommeklædebørste	1,25
Sæbeetui.....	0,95
Tandbørstebæger	0,75

Pigespejderdepotet
 Lundsgade 6 København Ø.

Pigespejderhuset

Lundsgade 6, København Ø.

Telf. Øbro 6734

Møblerede Værelser med fuld Pension

135-150-155-160-170 Kr.

Møblerede Værelser med Morgenmad, Frokostpakke og

*Middagsbilletter (mindst 20 Middage pr. Maaned
skal aftages i Pensionatet)*

127-142-147-152-162 Kr.

Spisegæster modtages. Hel el. delvis Pension.

Hel Pension..... 90,00 Kr.

Middag pr. Maaned 40,00 —

Frokost — 30,00 —

Morgenmad — 20,00 —

10 Middagsbilletter..... 16,00 —

Enkelte Middage..... 1,75 —

Frokost 1,25 —

Aftensmad 1,50 —

Morgenmaaltid 0,85 —

Alle Oplysninger faas ved Henvendelse til

Helga Wellejus

Det danske Pigespejderkorps Adresser

KORPSRAADETS FORMAND

Hr. Overlæge P. Guildal, Vesterled 29, Kbhvn. Ø.

BESTYRELSENS FORMAND

Fru Suzanne Lassen, Nyhavn 63, Kbhvn. K.

SPEJDERCHEF

Fru Hanna Holmblad Lund, Korpskontoret,
 Redaktion af „Pigespejderne“, Læssøegade 199,
 Odense. Telf. 7104.

SOUSCHEF

Frk. Märta Stjernswärd, Lundsgade 6, Kbhvn. Ø.

INTERNATIONAL COMMISSIONER

Komtesse Naka Haugwitz, Spejderskolen, Korinth.

PIGESPEJDERDEPOTET OG KONTOR

I KØBENHAVN

Lundsgade 6, Kbhvn. Ø. Telf. Øbro 8383.

Postgiro 40673. Korpssets: 38427.

POSTBOX

Fru From Petersen, Stationen, Nykøbing F.